

ARADUL

Trebue să înceteze odată și pentru totdeauna politica de renunțare la demnitatea noastră națională.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

ARAD, Str. Eminescu No. 18.

Telefon: 266.

Organ al Asociației »Infrățirea«
Apare săptămânal.

ABONAMENTE:

Pentru particulari:	Pentru autorități și instituții
150 Lm 1 An	250 Lm 1 An
80 6 Luni	140 6 Luni
40 3 Luni	70 3 Luni

In străinătate dublu.

Armistițiul financiar.

În mijlocul luptelor furtunoase care se sbat națiunile lumii s'a indicat zilele acestea glasul Americii prin președintele Hoover arând tuturor popoarelor un armistițiu financiar de un an cel puțin. Pentru ca popoarele să-și refacă finanțele lor intene se cere înmânarea plății datoriilor de război cu cel puțin un an. Această propunere implică în sine sacrificii enorme chiar din partea Americii d-lui Hoover, inițiativa a fost oarecâtă a acestui gest salvator. Această hotărâre neașteptată a produs o fierbere extraordinară în cercurile financiare internaționale și o lovitură prin surprindere a bugetelor statului francez, englez și belgian în deosebi și pe noi.

Franța de ex. a prevăzut în bugetul său la venituri cota din parașutările de război care-i mai mare decât cota plăților sale către statele creditoare. Acceptarea propunerii Hoover lasă deci un gol enorm în bugetul său, mai mare decât acela ce afectează Anglia. Anglia a acceptat promisiunea; rămâne acum de văzut ce formulă va găsi Franța.

Orice formulă însă va fi adoptată de statele direct interesate este cert că propunerea Hoover trebuie acceptată, căci întreaga Europa întreagă și cu ea întreaga omenire se va prăbuși.

A acțiunea întreprinsă de America este o pildă vie ce trebuie urmată de cei mici, fiind dovada concretă a sacrificiului de sine pentru binele și progresul aproapelui. Prin acest armistițiu se dă posibilitate națiunilor greu încercate de a se consolida și nu se preste nici mersul civilizațiunii.

În zilele acestea când ruina financiară așteaptă pe toți deodată, atitudinea Americii trebuie să desmeticească pe cei cari în tot felul de căi au căutat să mulgă ultima lăscă a muncii individuale.

Nu principiul bolșevic de a lua, sub formula statului, a comunității, totul dela omul muncitor, înlesnirea individului, a întreprinderilor particulare de a produce maximul capacității lui se poate ridica statul. Omenirea la noi: numai prin înlesnirea fiecărui individ de a se putea desvolta se ajunge la progresul omenirii întregi. Vechea Ungarie a căutat să oprească dezvoltarea oricărei națiuni și rezultatul a fost pierderea ei. Gestul Americii este practicat de fapt în direcțiunea

Invalidarea Comuniștilor.

Un fapt până acum fără precedent în analele noastre parlamentare, s'a petrecut cu ocazia ultimelor alegeri. Au fost investiți ca mandatar ai națiunii, câțiva comuniști, ceea ce dovedește că pericolul comunist a eșit din faza de ficțiune, reușind să prindă în masa muncitorilor de la noi, până acum întrucâtva refractari acestui soi de doctrină. Trebuie deci, cu toată durerea ce o simțim să încrustăm pe răboiul vieții noastre politice, o linie nouă.

Stările precare, cari au fost în țara noastră dela război încoace, au facilitat foarte mult, trecerea în fapt, sub forma imunității parlamentare a propagandei sovietice. Tembelismul nostru politic, trebuia să primească o palmă rușinoasă ca acela pe care a primit-o, pentru că să se debaraseze de letargia în care căzuse. Aleșii muncitorilor însă — și aceasta o înregistrăm cu aceeași dorere ca și succesul lor — sunt streini de neamul nostru, ba cei mai mulți, Imre Aladár nici nu e măcar cetățean român, iar Denes e fost pucăriaș. Între ei, ca și Christos între tâlhari e un român: Lucrețiu Pătrășcanu.

E interesant de făcut o constatare: în loc să fie aleși în Bazarabia, reprezentanții comuniștilor sunt aleși în Vestul țării, fapt din care se poate vedea acțiunea nefastă a Budapestei și nepăsarea noastră. Vorbeam odată cu un meseriaș ungur, tâmplar, dintr-o comună fruntașă din jud. Arad și ziceam că peste câțiva ani, după jertfe și după o bună gospodărie, va fi salvat statul nostru. Și m'a întrebat: *D-lă crezi că peste 10 ani va mai fi stat??*

Acestea sunt faptele. Invalidarea comuniștilor, refuzată de sfetnicii învechiți în legi, a fost realizată de aleșii națiunii. Foarte bine, dar de acum exponenții comunismului, invalidați de un parlament conștient de pericolul care se ascunde sub imunitatea parlamentară a comuniștilor, vor poza în martiri ai cauzei lor, și nu va trebui

naționalităților în statul român iar în concertul internațional România a fost aceea care a renunțat pe un period foarte îndelungat la încasarea datoriilor și se cuvenea dela Ungaria.

Cu siguranță Ungaria va saluta gestul Americii, dar oare nu trebuie să recunoască și ce a făcut România pentru ea încă de acum câțiva ani?

Iată cum în lumina gestului american se arată și puținul ce am făcut și noi acelora cari oricât le-am mai face nu vor recunoaște niciodată. Dar nu recunoștința lor o cerem ci recunoașterea faptei noastre pe care o vedem acum imitată.

— că ne mirăm dacă în viitoarele alegeri — dă Doamne să fie cât mai târziu — vor obține un procent de voturi, mai mare ca acum, pentru că ei nu vor sta cu mâinile în sân, iar Imre Aladár își va procura un nou certificat de naționalitate, în locul celui furat de... siguranța generală.

Vor începe ofensiva și vor ademeni pe țărani, sătui până în vârful capului de demagogia de până acum și de birurile grele, cari îi apasă. În fața acestui fapt, adică în fața pericolului sovietic care începe să-și arate din zi în zi tot mai mult, colții, trebuie un chirurg nemilos, care să infigă adânc bisturiul în toate păcatele acestei țări, și să-l învârtă în rață, ca să lase tot puroiul, pentru că a început — după cum zicea actualul Prim-Ministru în anul trecut — să miroase a mort în Țara Românească.

După invalidare. — Concluzii.

Sunt necesare câteva concluzii, în urma votului Camerei Deputaților, vot prin care s'a pus capăt propagandei comuniste, de la tribuna, unde altădată Take Ionescu, spunea: »Cred în victoria noastră, după cum cred în lumina soarelui«. Faptul că elementele anarhice au reușit să pătrundă în Cameră, trebuie să facă pe conducătorii noștri, să fie mai atenți în ce privește minoritățile dela noi, pentru că incontestabil, voturile date comuniștilor sunt voturile unguirilor — mai ales. — Preotul Alexe, deputat de Bihor, a dovedit cu cifre exacte, că în ținuturile românești a Biharei, comuniștii n'au obținut decât 10 maximum 20 voturi, pe când la Salonta, cuib de comuniști, au întrunit un număr surprinzător de voturi. Concluzia pe care o putem scoate e că până acum țărânul român a rămas refractar manifestărilor de extremă stângă. Se impune însă de aci înainte o mai omenoasă politică față de acei cari constituie cea mai numeroasă clasă din țară, pentru că altfel rezultatele nu vor întârzi. Dar se impune o politică severă, față de epavele societății, cari caută să ruineze însăși statul nostru. Zic politică mai severă, pentru că, altfel se va repeta cazul lui Imre Aladar, care nu e nici măcar cetățean român și totuși a reușit să fie ales deputat, când de mult ar fi trebuit să fie svârț peste granițele țării.

Trebuie să înceteze odată politica de renunțare la demnitatea noastră națională. Trebuie să sfârșim odată cu concesionile pe cari le facem minoritarilor, pentru că numai astfel ne vom putea afirma ca stat și națiune cu viitor. Nu concep o politică șovină contra minoritarilor, dar atitudinea noastră față de ei, nu trebuie să fie contrară intereselor statului nostru.

Nicoară Potcoavă

Insemnări

Absolvenții...

Sâmbătă seara în chioscul din parc, s'au întrunit elevi și profesori, de asemenea elevi și profesoare, pentru a sărbători la un pahar de vin — numit pompos, banchet — încheierea ciclului de 7 ani, în cari au fost împreună. De o parte băieții — mulți, foarte mulți — candidați proaspeți la cele descrise de colegul Șoimul Negru; de alta fetele, mai puține, candidate cu plasament sigur în ogorul măritişului. La băieți sgomot și sburdălnicie exagerată, pentru a dovedi că sunt băieți mari deja, la fete liniște, o liniște mândră, că în sfârșit li se permite și lor intrarea într-o lume pe care o doreau de mult și în care unele trecuseră direct de pe băncile ultimei clase.

Discursuri...

Elevi și eleve, cu talent la vorbă și la scris, țin să exprime — recunoștința lor, celor ce ani de-a rândul le-au fost părinți sufletești. Vorbesc deslănșat, ca omul când debutează.

Profesorii, și dintr-o parte și din alta răspund, unii cu bună voință părintească, alții cu ironie tăioasă, care pe cel inteligent îi face să roșească. Voia bună se ncheagă. Se uită toate și buna dispoziție bine alimentată — la băieți — de dese pahare cu suc de strugure, stăpânește peste tot.

Băieții vreau să danseze cu fetele. O ironică lecție a fostului diriginte îi fâstăcește cu totul. Dar numai pentru moment. Iși reviu repede și lată-i alături de o colegă, în ritmul dictat de saxofon.

La un moment semnatarul acestor stre însoțit de un profesor dela ambele școli, se duce spre masa fetelor spre a-și nota unele amănunte. Profesorul dictează. Se apropie două fete eleve. Ne observă un moment și una din ele zice:

— Noi plătim tot, noi plătim tot domnule profesor, dănele profesoare nu au nici o obligație...

— Dar dăoară domnul nu e... încearcă profesorul să protesteze, dar dăoară i dă înainte cu:

— Noi plătim tot, zău domnule profesor, noi plătim tot dănele profesoare nu au nici o obligație... noi plătim tot...

— Dar dăoară — interveni atunci energic profesorul — domnul nu e chelner, e... gazetar!...

O pereche de ochi bruni s'au făcut mari de mirare, proprietara lor roșie la față dispăru repede în semt obscuritatea chioscului, mai aproape de masa lor...

Și petrecerea tinerilor absolvenți a continuat până în zori...

Luni... Ziua prezentării petițiilor pentru examenul de bacalaureat.

Jale, — acesta este cuvântul care caracterizează evenimentele din această zi.

Jale, — la candidați cari nu știu redacta o petiție; jale pe cel ce le primește pentru că trebuiau respinse și redactate din nou.

„În 7 ani de școală n-ai învățat să redactați nici măcar o petiție? Rușine să vă fie!“

Aceasta e cea mai dulce primire ce li s'a făcut băieților și care poate fi reprodușă. Celelalte trebuiau auzite. Scrise-și pierd farmecul.

Cert e, că la primul contact cu viața, s'au prezentat complet desorientați. De punctualitate nu mai vorbesc, că e dezastru.

Cum vor lupta aceștia în viața de azi, care e așa de grea?... Gremene.

Religioase — Culturale.

Figuri biblice

Un ostaș al Domnului.

Un mândru ofițer roman de o nobleță impresionantă. I-se bolnăvisse ordonanța. Desigur va fi încercat statul medicului, va fi căutat, în tot chipul, să ușureze boala credinciosului său servitor, pentru că „era la dânsul de cinste“. Și n'a izbutit, nici măcar să scădeze temperatura suferindului. Deodată aude svonul de pe stradă: Isus, celce tămăduise atâtea bolnavi, coboară spre Capernaum.

Mântuitorul isprăvisse minunata Sa „predică de pe munte“ și se întorcea spre oraș. Sutașul se hotărî, să încerce și el să se apropie de Hristos, să-L roage. Îi ești deci în cale: „Doamne sluga mea zace în casă bolnav, cumplit chinându-se“.

Sutașul era comandantul companiei de o sută detașată la Capernaum, din garnizoana de ocupație romană, sub care se găsea Palestina. O armată de ocupație e în totdeauna o armată urgisită de locuitori. Dar sutașul din Capernaum era om simpatizat de Evrei. Sf. evangelist Luca (c. 7, 1—10;) istorisește cazul mai pe larg. Nu s'ar fi prezentat el personal înaintea lui Hristos. Ce ar fi căutat un ostaș roman, un păgân, la Isus? Ci ar fi trimis solle, constatătoare din Evrei fruntași. Iar aceștia intervin cu deadinsul, căutând să arate, că patronatul lor e vrednic să-i împlinească rugămintea, căci spun el: „Iubește neamul nostru și sinagoga el o a zidit nouă.“

Un ofițer, și încă un ofițer păgân, zidește o casă de rugăciune pentru Evrei. Desigur Isus a luat cunoștință cu uimire de acest fapt. Zidirea unei biserici e o rugăciune tainică și permanentă, dar e și o faptă de credință în Dumnezeu.

Ofițerul avea o inimă rară. Cu dragoste către sluga sa și cu dragoste către străini, către dușmanii săi chiar, pe cari îl ajută să-și clădească sinagoga. Vor fi fost în Capernaum, vestit oraș comercial, mulți Evrei bogați, în stare să-și zidească o casă de rugăciune. Dar omul și-a dat seama de situație, știind că prin respectul cel arată religiei autohtonilor își va crea atmosferă prielnică o deosebită considerare. Și în acea vreme fapta lui a fost și dovada unei convingeri religioase, că monoteismul evreesc e religie mai superioară, mai nobilă decât olimpul zellor păgâni.

Credința lui și dragostea lui e apreciată și răsplătită din plin. Abia-și sfârșit rugămintea și Domnul îi răspunde: „Eu venind îl voi tămădui pe dânsul“. Cât de bine primit a fost frumosul ofițer. Nu s'a împedecat Isus de halna lui, care vădea pe un ostaș roman, păgân, căci în adâncul tănuț al sufletului lui, Hristos află pe un ostaș al Său. Și căpitanul făcu dovada imediată. La rostirea Domnului: „Eu venind...“ ofițerul, altă dată atât de mândru de situația lui, acum își pleacă capul cu sfilală și cu gâl domol spune: „Doamne, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu, ci numai zi cu cuvântul...“ Credința și iubirea care însuflețeau pe ostaș, dau rod nou, smerenia, și împing cugetul la mărturisire deschisă, și hotărâtă. Omul nu se mai simte ținut de nici o considerație de origine și rang. În fața lui

Hristos împăratul, ostașul-căpitan se recunoaște atât de puțin și nevrednic. Dar tocmai această umilire de sine îi dă curaj și îndemnul la cuvânt luminat: „Și eu sunt om sub stăpânire și am sub mine slujitori și zic acestuia: mergi și merge; și slugii mele: fă aceasta și face.“ Mărturisea deci sutașul, că deși numai un om sub stăpânire și este ascultat, dar El, Hristos, Căruia se pleacă vânturile și valurile și duhurile rele și firea întreagă I-l e supusă, cum nu I-se va supune cu ascultare, și boala slugii lui. Ce mărturie strălucită despre dumnezeirea lui Isus, din gura unui păgân.

Pentru Domnul însuși a fost surprindere mărturisirea lui și I-a dat pildă imediat, prin „ordin de zi“ și înfața tuturor... „Amin grăesc vouă, nici în Israel n'am aflat atâtea credință“.

Iată calități cari fac pe ori cine ostaș al Domnului: Credința vie, mărturisită deschis, în disprețul considerentelor omenești; dragostea caldă către aproapele, care rezolvă atât de simplu problema raportului dintre oameni, și dintre stăpâni și slugi, umilirea în fața măreției dumnezeiești ori care ar fi situația pe care o deții în viața socială și în fine încrederea în Dumnezeu și în succesul întreprinderilor tale. Patru însușiri caracteristice ale unui ostaș al Domnului. Mulțumim lui Dumnezeu, că și în oastea română sunt căpitani, ca acela din Capernaum și sunt generali ostași credincioși ai Domnului, în frunte cu cel mai mare M. Sa, Regele Țării care s'a umilit în fața lui Hristos în scaunul mărturisirii, pentru a se înălța în lumina „credinței“ și a vieții religioase. Pildă pentru un neam întreg.

Tu cum stai față de Hristos? Ca un ostaș, al Lui, sau ca un soldat vrășmaș, gata de a-L răstigni cu pi-roanele patimilor și a-L înțepa cu sulița indiferentismului?

Serbare.

Duminecă, 21 VI a. c. la grădina de copii din Arad-Șega s'a ținut examenul anual. În prezența unui public numeros copilașii au declamat poezii au cântat și s'au produs cu fel de fel de jocuri și chiar cu o mică piesă teatrală, fiind viu aplaudați de către public. Am remarcat printre cei prezenți pe Dna și Dl profesor Mariș, părintele I. V. Felea etc. Lucrurile manuale făcute cu multă măiestrie precum și programul examenului bine reușit au produs impresie bună în public. Meritul acesta revine Dreii conducătoare Ecaterina Purgea care se interesează foarte mult de micii copilași și stă la înălțimea chemării sale.

Mihu
stud. teolog

Mobile.

Sufragerie, dormitor, bucătărie foarte ieftin la **Tâmplarul Mihaleczky** Arad, Piața Gen. Cernat (Peștelui) Nr. 5. 2—10

Drajba dintre frați

Am pornit-o razna pe digul Mureșului. Tolănit pe iarbă verde, am deschis ziarul „Aradul“. Citesc, la întâmplare, titlul „Regățeni și ardeleni“. Iar? Dar abia începusem să citesc, când atenția mi-s'a îndreptat spre un boschet de unde auziam voci mândre de copii:

— Nu-l adevărat! Al meu e mai frumos!

— Nu! Al meu e mai negru — răspunde altă voce.

— Ba al meu e mai frumos, că e mai mare...

O înjurătură și pocnetul unei palme.

M'am dus să văd ce se petrece. El bine, doi bălețși, să fi tot avut împreună zece ani, zdrențuroși ca vai de ei, murdari, dar altfel frumoși, se încăieraseră pentru o cauză din cale afară de importantă: se despăduceau și își disputaseră întâietatea minusculelor dobitoace capturate în zdrențele lor, fiecare pretinzând, că paraziții lui sunt mai sdraveni decât ai adversarului.

I-am despărțit, i-am împăcat — cel puțin așa cred — și m'am înapoiat să-mi văd de citit.

Deastădată reluând cititul articolului „regățeni—ardeleni“, amintirea incidentului de mai sus m'a făcut să râd cu hohote. Se potrivea de minune. Regionalismul regățean și ardelen nu diferă cu nici o fărîmă de seriozitate față de motivul groaznic pentru care erau gata să se războiască amicii mei păduchiloși din boschet.

— Al meu e mai mare, mai grozav, mai...

Și nu numai în expresia de egoism regional, ci chiar și în coloratura paraziților. Căci în timp ce Vechiul regat și-a avut paraziții lui în toată e-

pava greco-bulgaro-armeano-jidovă romanizată prin renegarea originilor și devenită mai sadea românească decât băștinașii, Ardealul și-a avut același soi de paraziți în altă formă: români maghiarizați, cari deastădată reîntra la matca lor — au devenit grozavi de geloși de sentimentul național. Din vechiul regat sau din Ardeal, pătura aceasta cu musca pe ciulă își dispută sentimentul național asemenea copiilor din boschet, supunându-se ca unii cari în chip stinctiv simt nevoia de a așterne rețete chinezești indisciplinării celor care ar putea să le răvăsească treburile. Aceasta nu-i o simplă bănuială, ci adevăr luminos pentru cei dornici să priceapă. Încercați să vedeți, dacă teanul băștinaș, munteanul, motolă, horeanul, etc etc. mistue ideea naționalistă sau este pentru el ceva de înțeles.

Nu veți găsi aceasta problemă în rândurile intelectualilor de dincoace sau de dincolo, ci — în chip evident — până la excluderea oricărei îndoieli veți putea constata, că patima regionalismului bântuie dincolo între regățeni, exclusiv numai în rândurile proaspeților romanizați (o generație mai tânără dincoace de Carpați, în rândurile vânduților stăpânitorilor, reședințelor reveniți la matcă după unire).

În orice caz, a fost și este încă mai veninoasă armă de desăgănată națională, pe care politicieni lipsiți de scrupul au mănuit-o cu o dexteră vrednică de țeluri mai bune și mai de dorit să ne unim toți românii într-o izolare a celor cari se mulțumesc deletinesc cu ea. Iar cel mai puțin antidot este zeflemizarea tuturor „naștilor“, de dincolo sau de dincoace, pentru ca rușinea obrazului să le substituie lipsa conștiinței.

Intre Vatican și Fascism

Prin tratatul dela Latrano, încheiat în 1928 între Biserica Catolică și Statul Italian, se aranjase o veche neînțelegere dăinuitoare încă din 1870, când Italia, avantajată de războiul Franco-German, putu fără teama de Franța, care protejea Roma, să-și ocupe capitala mult dorită.

Evenimentul acestei înțelegeri, care după o jumătate de secol reuși să stabilească legături între Quirinal și Vatican, făcu nu numai bucuria Italianilor dar și a catolicilor din întreaga lume, cari îndreptară ochii recunoscători către Ducele, devenit ca prin minune bisericos.

Se vede însă că tratatul încheiat în palatul legendarului Constantino Silvestru, cu tot amănunțitul concordat nu fu tocmai bine, nici întocmit nici înțeles. Astfel se poate explica cum reprezentanții Papei Piu al XI-lea, într'un stat burghez, au fost recompensați în săptămânele trecute, cam cu aceleași grații cu care din prisosință, se spune, sunt recompensați dincolo de Nistru, slujitorii altarului.

Zelul tinerilor Fasciști pentru Ducele salvator, întrece dragostea către altar, dar tenacitatea credinței, adânc înrădăcinată într-o țară plină de biserici, rămâne sentimentul cel mai trainic.

Pentru aceasta, dictatorul neîncetător revoluționar pentru ideile cărmurite peste zece mii de fasciști clericali care în 1904, strigă Casa Poporului din Lausanne — Dumnezeu nu există, religia înaintea Regelui constituie o absurditate, în adevăr este imorală iar la oameni nu deosebă boală; cunoscând psihologia sufletului Italian, a plătit cu darnică bunăvoință peste un miliard și jumătate lire. Rămânând să mai plătească, încă care an, încă 3.250.000 lire, pentru a realiza împăcarea cu Scaunul.

În aceste condițiuni, specificitatea lui, Asociația Tinerimei Catolice în spatele căreia se ascund complotii vechiului partid popular — bue să prezinte într'adevăr un pericol pentru cadrele corporative ale țărilor profesionale, dacă guvernul permite și bombardarea cu plumb Palatului Episcopal din Nicastro.

Așteptând desfășurarea evenimentelor, în timp ce Popolo d'Italia să le reducă gravitatea, iar Oreste Romano precizează că guvernul Italian nu a răspuns încă la notă ticanului, coălfictul cu Papalitate seamă nori negri pe cerul Fasci-

Scrisoare

Către alegători din județul Arad.

Cu prilejul ultimelor alegeri pentru Cameră și Senat, ați dat în număr mare voturile Domniilor Voastre listei Uniunii Naționale în fruntea căreia am avut cinstea să candidez.

Mă simt dator să mulțumesc călduros tuturor alegătorilor, atât în numele meu personal, cât și în numele colegilor depe lista U.N. pentru încrederea pe care ne-au arătat-o.

În vizitele pe cari le-am făcut în județ, nu am făcut făgăduieli ci am arătat pretutindeni realizările înfăptuite de Guvernul U.N. pentru a ridica agricultura, viticultura și creșterea vitelor, pentru a definitiva reforma agrară și a statornici proprietatea.

Vom merge și în viitor pe aceeași cale a realizărilor, convinși fiind că agricultura este ramura de activitate cea mai importantă a țării, de întărirea căreia atârână însăși existența întregii noastre vieți economice.

Prin această atențiune deosebită acordată agriculturii cu toate ramurile ei, și prin munca

noastră statornică de a o apăra și a o ajuta, credem că vom dovedi alegătorilor din jud. Arad, că voturile lor s'au îndreptat cu folos și cu dreptate, spre candidații Uniunii Naționale.

Increderea pe care v'am solicitat-o și pe care mi-ați acordat-o, ași fi foarte fericit să fie trainică. Voi căuta ca ea să fie întemeiată pe faptele împlinite în sprijinul agriculturii și pe ușurarea crizei ce bântuie astăzi și de care nu este apărut nici jud. Arad, cu toată hărnicia și inteligența agricultorilor lui, care sub toate raporturile merită să fie considerați un exemplu pentru agricultorii din toată țara.

Voi căuta să revin în mijlocul cetățenilor din Arad cât mai des, pentru a-i ține la curent cu realizările Guvernului, pentru agricultură și pentru a strânge și mai mult legăturile statornice între mine și acest frumos județ.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor

G. Ionescu-Șișești

Serbare de fine de an a școalelor secundare din Arad.

În urma dispozițiilor Ministerului Instrucțiunii Publice și al Cultelor, serbare de fine de an a școlilor secundare care până acum avea loc la fiecare școală în parte, anul acesta se va serba în comun.

Serbarea va avea loc în ziua de 29 Iunie — Sf. Petru și Pavel — ora 8 dimineața în sala mare a Palatului Cultural.

Programul serbării — în cadrul căruia se vor premia elevii merituosi — este următorul:

1. Imnul Regal: Corul liceului „Moise Nicoară”;
2. Cuvânt de deschidere, rostit de dna Florica Bucurescu, directoara liceului de fete El. Giba Birta;
3. G. Topârceanu: Un duel, declamație de Nic. Nicolescu, elev. cl. VII la liceul „Moise Nicoară”;

4. Personalitatea dlui Nicolae Iorga, conferențiar: dl prof. Ed. I. Găvănescu;

5. a) Furtună de Rossini: Corul Școalei normale de fete;

b) Vals de primăvară: Corul Școalei normale de fete;

6. Dans de fantezie: Elevele Școalei profesionale de fete;

7. P. Cerna: Ruga pământului, decl. de Neaga Ciuhandu, elevă la liceul El. Giba Birta;

8. Exerciții de gimnastică: Elevele școalei comerciale de fete;

9. Mureșanca, dans național executat de elevele Școalei normale de fete;

10. Marșul tinerimei: Corul liceului „Moise Nicoară”;

11. Distribuția premiilor.

12. Marș triumfal: Corul școalei normale de băieți;

13. Bucăți muzicale executate de muzica Reg. 93 Inf.

Arcul dela gară.

Între multele și bine studiatele măști luate de Primărie cu prilejul vizitei M. S. Regelui în Arad, înregistrăm cu o vie admirație grandiosul arc la intrarea în marele bulevard dela gară.

Cele două porți laterale, în proporția staturii omului, erau menite să evidențieze dimensiunile uriașe ale porții centrale întreaga lucrare reprezentând un colos arhitectural elegant prin linia simplă dar monumental în înfățișarea lui ansamblu.

Felicităm, din toată inima, pe arhitectul Silvestru Rafiroiu, autorul acestor opere ocazionale. Păcat, că lucrarea — ridicată din material ușor (scânduri) — nu rămâne, ca să se păstreze arta și amintirea zilei.

No. 487/1931. bar. adv.

Convocare.

Dnii avocați din Baroul Arad sunt convocați la **adunarea generală extraordinară**, ce se va ține la 2 Iulie 1931, ora 6 d. m. în camera No. 102 a Tribunalului Arad.

ORDINEA DE ZI:

Protestarea corpului de avocați contra deciziei Consiliului de Miniștri, prin care se interzice accesul publicului și implicat al avocaților în localul diferitelor Miniștere și autorități.

Arad, la 22 Iunie 1931.

Dr. Teodor Pap ss.
dec.

Picard nu-i ungar?

Vă rog să nu râdeți. S'ar putea să fie și Picard ungar. De ce nu? Dacă a reușit să devină celebru?

Căci are haz șovinismul unguresc. Mai anii trecuți mă isbisem de presa ungurească aradană, care — nici mai mult, nici mai puțin — pretindea, că pictorul trecut în istoria marilor genii Albert Dürer, ar fi fost ungar get-beget, născut și crescut undeva pe o pustă pe aci pe lângă Arad, iar numele lui adevărat a fost Ajtos, adică „ușier” ceea ce în nemțește s'ar chema Türker și de aci mai departe Dürer...

Ba, șovinismul unguresc nu se da înapoi de a-și revindea chiar și naționalitatea exocroilor ajunși la celebritate mondială. Este cazul tălharului

Al. Capone din America, despre care presa ungurească din Arad și Oradea afirma categoric și cu dovezi de nediscutat, că s'a născut în Oradea din părinți unguri.

Să le fie de bine...

E de mirare oare, dacă mă așteptam ca să-și revindică și paternitatea lui Picard? Omul e la modă și ca să fie presa ungurească în notă...

Se vede însă, că lecția pe care a servit-o Budapesta adoratorilor ei din Ardeal, a prins. Se știe că în Budapesta șovinismul exagerat al ungarilor din Ardeal slujește obiect de reviste umoristice în cabareuri și localuri nocturne.

Un cuvânt pentru Comercianții Arădani.

Cu prilejul înaltei vizite a M. S. Regelui în Arad, am constatat cu o deosebită plăcere, că foarte mulți comercianți din Arad, indiferent legea și limba lor, și-au pus la contribuție toată priceperea ca să-și împodobească cât mai artistic, cu cât mai mult gust vitrinele. Foarte mulți au și reușit să improvizeze adevărate tablouri lăscrice.

Nu-l numim, pentru că să nu atîngem veleitățile altora, căroră le-a lipsit poate mijloacele realizării aceleiași bunevoienți. Am știut însă să relevăm cele de mai sus, ca o expresie față de spiritul monarhic pe deoparte și pedestaltă parte demnitate orășenească

atât de bine manifestată de către comercianții din Arad, cu acest prilej.

Tot aci e locul să aducem laude organelor administrative civile și militare, cari printr-o pricepută și amănunțită rânduială au știut să dea acestei zi caracterul de mare serbătoare, printr-o perfectă ordine în toate.

Iată, că atunci când se cere orașul Arad să fie la înălțime, trezind un dram de satisfacție și mândrie în inima tuturor locuitorilor lui.

Totuși ținem să înregistrăm finețea gustului și priceperea manifestată în aranjarea vitrinelor firmelor: librăria „Concordia,” postăvăriei Schutz și indeosebi firma Szentgyörgyi, care avea o cameră țărănească cu femei torcând admirabil costumate.

Curățirea penelor cu 25 lei Kgr.

Str. Cercetașilor No. 4.

Cele mai efține verighete de aur ceasuri, bijuterii, și ochelari le cumpărați la

REINER IOSIF
ceasornicar și bijutier

ARAD, str. PIRICI 3. În dosul Teatrului.
No. 108 5-24.

Atențiune! Sandale cusute și pantofi împlețiți la comandă, din material de prima calitate, prețurile cele mai efține, — la firma **PASCU** Str. Ioan Rusu Șirianu No. 8

UNIVERSAL-AUTO

BELĂ HERZFELD

ACUMA

PIAȚA AVRAM IANCU 4.

colțul Strada Bucur

Incadrări și compactorie

În atențiunea doamnălor, încadrarea gobelin-urilor sau a tablourilor, în rame ovale sau patrute, deasemeni modele pentru compactorie, cu prețurile cele mai efține se pot procura la

N. MENRATH

atelier de compactorie și încadrarea Tablourilor

1-4

str. Brătianu No. 21.

CEASORNICE, obiecte de **AUR** și **ARGINT** puteți procura cu cele mai efține prețuri și cu cărticica „CONSUM” la

Nr. 149 1-20

CSÁKY

ceasornicar și bijutier,

Arad

peste drum de biserică LUTHERANĂ

Dela Primăria comunală Ghioroc.

No. 1001 | 1931.

PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE

Primăria comunei: Ghioroc în ziua de: 30, Iulie a. c. orele: 2 p. m. ține următoarele licitații:

1 (Dosar Nr. 1001 | 1931) — Pentru aprovizionarea școlilor, primăriei și notarului cu lemne de foc de clasa I. în cantitate de: 7 vagoane.

2 (Dosar Nr. 1002 | 1931) — Pentru aprovizionarea comunei cu: 2000 kgr. ovăs și 1000 kgr. porumb.

Licitațiunile vor fi ținute în conformitate cu L. C. P. și cu oferte închise prevăzute cu garanță de: 6%.

Ghioroc, la 20 Iunie 1931.

Primăria Comunală.

Primăria Comunei Galșa.

Nr. 1167 | 1931.

PUBLICAȚIUNE.

Pentru aprovizionarea Primăriilor și Școalelor din Galșa și Mășca cu circa 10-14 vagoane lemne de foc cer crepătură cl. 1, Primăria Galșa în conformitate cu art. 88-110 al Legii Contabilității Publice, va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate în ziua de 15 Iulie 1931 ora 10 a. m. în localul notarului cercual Galșa.

Caetul de sarcini se poate vedea în biroul notarial.

La caz, că licitația nu va avea rezultat în ziua de 1 August 1931 ora 10 a. m. se va ține o nouă licitație. Galșa, la 18 Iunie 1931.

Primăria.

Primăria Com. Mășca — Jud. Arad.

Nr. 1156 | 1931.

PUBLICAȚIUNE.

Pentru darea în arândă a dreptului de vânătoare asupra teritoriului comunal, pe timp de 10 ani consecutivi — începând cu 16 August 1931, până la 15 August 1941, Primăria comunei Mășca, în conformitate cu Art. 9-13 din Legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei pe lângă respectarea condițiilor Art. 88-110 al Legii Contabilității Publice, va ține licitație publică orală cu termen scurt în ziua de 1 August 1931 ora 11 a. m. în localul Notariatului Galșa.

Prețul de strigare 1.000 Lei arendă anuală și 10% garanță.

Caetul de sarcini se poate vedea în biroul notarial Galșa.

Mășca, la 15 Iunie 1931.

Primăria.

Primăria Comunei Galșa — Jud. Arad

Nr. 1154 | 1931.

PUBLICAȚIUNE.

Pentru darea în arândă a dreptului de vânătoare asupra teritoriului comunal, pe timp de 10 ani consecutivi, — începând cu 16 August 1931, până la 15 August 1941, Primăria comunei Galșa în conformitate cu art. 9-13 din Legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, pe lângă respectarea condițiilor art. 88-110 al Legii Contabilității Publice, va ține licitație orală cu termen scurt în ziua de 1 August 1931 ora 9 a. m. în localul Notariatului Cercual Galșa.

Prețul de strigare Lei 2000 arendă anuală, iar garanția de 10%.

Caetul de sarcini se poate vedea în biroul notarial.

Galșa, la 15 Iunie 1931.

Primăria.

Dos. C. P. No. 1.273/1931.

Tribunalul Arad Secția III-a Com.

Incheiere.

Tribunalul-Dispune

Admite în principiu cererea de concordat preventiv făcută de către debit. Iosif Holtze din Arad str. Meșianu No. 1. cu petițiunea înreg. sub N. 1.273/1931.

Deleagă cu conducerea procedurii concordatului pe Dl. Judecător de sedință Dr. Ioan Costa.

Ordonă convocarea creditorilor înaintea Dlui Judecător delegat pentru ziua de 14 Iulie 1931, ora 9 a. m. în localul Tribunalului Arad, et. I. camera 57-58, spre a lua în discuțiune și a se pronunța asupra cererii de concordat.

Fixează suma de lei 10.000 drept cheltuieli de procedură, și obligă pe debitor a depune în mâinile Dlui Judecător concordatar până la data de 20 Iunie 1931, sub sancțiunea de a fi considerat decăzut deplin drept din cererea sa.

Numește provizoriu până la omologarea concordatului, o comisiune compusă din creditorii Rozemberg Arthur din Arad Str. Moise Nicoră No. 1 și Firma Printz și Hilbert din Arad Bul. Regina Maria No. 21.

Fiind însărcinați cu supravegherea administrațiunii fondului de comerț, cu verificarea activului și pasivului și cu cercetarea conduitei firmei concordatate pentru a referi la adunarea creditorilor.

Potrivit art. 8 din lege, percepe în fondul statului o taxă de 1% în suma de lei 7385, calculată asupra cotei concordatate oferite de lei 738.547 și o taxă de 2% în suma de lei 9.846 calculată asupra sumei de lei 492.365 de care beneficiază debitorul.

Dispune că aceste taxe în valoare totală de lei 17.231 să fie vărsate în contul statului pe seama Ministerului de Justiție of. art. III din bugetul general din venituri și cheltuieli pe anul financiar 1931, la Administrația Financiară din localitate, sub recipisa ce se va anexa la dosar, suma pe care debitorul o va depune până la 14 Iulie 1931, sub sancțiunea prevăzută la art. 7 litera e.

Președinte Judecător
ss. V. Panu Dr. Costa
Grefier p. conformitate.
Ploșteanu Indescifrabil.

C O P I E.

Ministerul Finanțelor. Direcțiunea Timbrului și Succesiunilor. Serviciul Timbrului. No. 179138 din 12 Iunie 1931. Domnule Administrator Pentru că nu toate Adțiile financiare, aplică în mod uniform timbrul de aviație, vă comunicăm actele asupra cărora se aplică acest timbru. — Timbrul de aviație se aplică totdeauna unde se percepe taxa timbrului, cu excepția afișelor scutite prin regulamentul de aplicare al legii publicat în Monitorul oficial Nr. 127 | 1931. Dintre actele supuse impozitului proporțional sunt impozabile cu timbru de aviație numai:

1. Acțiunile Societăților ce se vor emite de la aplicarea legii timbrului de aviație;

2. Cercuile; 3. Polițele de asigurare; 4. Polițele; 5. Facturile — Director ss. Bogdănescu, șef de serviciu: ss. Radu Niculescu.

pt. conformitate.

Marcu

Jud. Rurală Buteni, secția cărții funduare.

No. 950/1931 cf.

EXTRACT DIN PUBLICAȚIUNEA DE LICITAȚIE.

În cauza de executare făcută de următoarea Banca Asociată S. A. sub lichidare Arad, îndreapta încontra următorului Scheiner Iosif din Prunișor, — la cererea următorului, Papp Andreu, din Sebiș, — Judecătoria Rurală Buteni, secția cărții funduare, — a ordonat licitațiunea din nou contra cumpărătorului la licitație, — tardiv Matcău Teodor, — în ce privește mobilul cuprins în protocolul cărții funduare, — No. 281, — a comunei Prunișor, — No. prot. cf. — de mai sus, — sub No. de ordine A. I. 1. 2. No. top. — (639/5.6). și (640/5.6). — (a) întravilan cu casa No. 3, ca proprietatea alui Scheiner Iosif, din Prunișor, — în preț de strigare de Lei, — 21.000 capital și accesorii, — Licitațiunea se va ține în ziua de 24 August, 1931, ora 4 p. m. la Primăria comunei, — Prunișor, — Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic de cât de strigare de jumătate, — Cel cari doresc ca să liciteze sunt datori ca să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare, — drept garanție.

Data în Buteni, la 4 Iunie 1931.
ss. Dr. Erdős Mathia.

Șef. Judecător.

ss. Iuliu Koczka
Director de cf.

Pentru conformitate:
Grefier. Indescifrabil

No. 730/1931

Primăria comunei Șilindia.

Publicațiune.

Primăria comunei Șilindia deschide licitație publică orală pe ziua de 7 Iulie 1931 orele 9 în piața comunei pentru vinderea armăsarului comunal neapt pentru reproducție, în condițiunile legii contabilității publice.

Șilindia 9 Iunie 1931.

Primăria.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că Primăria Municipiului Arad,

în ziua de 7 Iulie 1931, ora 10 a. m. va ține în biroul Serviciului economic camera Nr. 59 a doua licitațiune publică cu oferte închise și sigilate în conformitate cu Art. 88—110 din legea contabilității publice, pentru executarea lucrărilor de pavare cu piatră cubică în Calea 6 Vânători.

Concurenții pentru a fi admiși la licitațiune trebuie să depună în fața Comisiunii de licitații deodată cu oferta și garanția prevăzută de caetul de sarcini, în numărărilor sau hârtii garantate de Stat.

Condițiunile de licitații și caetul de sarcini se pot vedea în Camera 59 a primăriei în orele de serviciu.

Arad, la 19 Iunie 1931.

Primăria Municipiului Arad.

Nr. 12.174/1931.

A p e l

cătră comercianți și industrie

Camera de Comerț și de Industrie din Arad comunică următoarele: 30 Iunie a. c. expiră termenul pe Camera l-a acordat pentru înmatricularea comercianților și industriașilor, căror nume începe cu literile A (Numai meseriași, cari lucrează exclusiv la comandă, în cadrul micelor industrie, sunt scutiți de obligativitatea înmatriculării). Având în vedere până acum s'a prezentat un număr foarte mic a celor interesați, Camera atrage atențiunea tuturor comercianților și industriașilor a căror nume începe cu litera A și B, cari au brevet de industrie, — indiferent, firma lor este sau nu înscrisă la Tribunal, — ca să se prezinte fără întârziere la Camera, întrucât omiterea înmatriculării este pedepsită cu o amendă până la 50.000 lei. Camera a ordinea alfabetică a prezentărilor, pentru ca să se evite aglomerații. Dacă însă cei interesați nu se prezintă în intervalele de timp fixate pentru ei, înmatricularea tuturor se va putea face în termenul fixat de lege și astfel comercianții și industriașii se expun la aplicarea sancțiunilor gale. Dela 1—15 Iulie se începe înmatricularea comercianților și industriașilor, a căror nume începe cu literile C, D, și E.

Târgul de Mostre din Salo

Camera de Comerț și de Industrie din Arad, aduce la cunoștință celor interesați, că delă 13-27 Septembrie 1931 va avea loc al

VI. Târg Internațional de Mostre din Salo

În deosebi se atrage atențiunea asupra avantajilor speciale acordate comerțului român de convenția comercială încheiată cu Grecia (restea, grâu, vite) și asupra înlesnirilor acordate expozanților și vizitatorilor târgului.

Cu detalii servește Camera.

Proprietari de

automobile! Pentru de schimb, cauciucuri și altele pentru FORD — CHEVROLET precum și pentru orice automobile, se capătă cu prețurile cele mai eftine la

„MOTORDELTA” Sigismund

ARAD, str. Alexandri 5

La cumpărăturile

d-voastră referiți

la ziarul

„ARADUL”

Milaș Gavril

Unica croitorie română

cu haine gata, începând dela 800 lei, unde se poate comanda și după măsuri din cele mai fine stofe engleze. Arad, Bv. Reg. Ferdinand Nr. 49. Vis-a-vis cu Mielu Negru. 1—10

Vizita M. S. Regelui Carol II. la Arad.

Marile serbări ale Cavaleriei. — Aniversarea de 75 de ani dela întemeierea Regim. Roșiori. — Aspectul orașului. — Sosirea Suveranului în gara Arad. — Serviciul religios dela catedrala ort. rom. — Desfășurarea programului serbărilor la Reg. 1 Roșiori. — Banchetul dela Palatul Cultural. — Plecarea Auguștilor oaspeți.

Marți 23 Iunie 1931 Reg. 1 Roșiori „Mareșal Al. Averescu” a serbat împlinirea a 75 ani dela data înființării. Cum la aceste serbări se anunțase și înalta prezență a M. S. Regelui autoritățile orașului nostru au luat toate măsurile de a se face Suveranului primire măreață. Suntem fericiți de a spune că s'a muncit cu altă râvnă și s'a ajuns într'adevăr la un rezultat absolut satisfăcător. Tot parcursul dela Gară Catedrală la Reg. 1 Roșiori și Palatul Cultural a fost împodobit în afară de orice critică. Ambele părți pe unde trebuia treacă Cortegiul regal nu era ceva decât un lanț de verdeață stejer ondulat pe stâlpi frumosi împodobiți cu tricolorul românesc, iar ferestrele și balcoanele caselor bogat decorate cu voare naționale. Poliția și Jandarmeria mobilizată în întregime fost la înălțime prin ordinea păstrată, în mijlocul mulțimii cetățeni, cum nu s'a mai vădit în Arad, care venise de preșindeni să salute pe Suveranul nostru.

Sosirea familiei regale.

Marți dimineața la ora 10 sosesc pe trenul Gării Arad dl. Prim-ministru Iorga, d-nii Mareșali Al. Averescu, Prezan, dl. general Ilasievici, mareșal palatului, și dl. E. Bianu subsecretarul general al siguranței. Pe tren se aflau dl. prefect Șerban, întregul major al garnizoanei, în frunte dl. general Bălăcescu, dl. general Novici, dl. dr. Raicu primarul orașului, dl. fost prefect Marșeu, parlamentarii j. Arad, preoții ort. în frunte P. C. Morușca, clerul catolic cu episcopul de Timișoara dl. Șapira dr. „strei” cum și reprezentanții tuturor instituțiilor din Arad.

La ora 10⁰⁰ trenul regal intră în oraș. Mulțimea izbucnește în urale în timp ce muzica militară întonează imnul regal. M. S. Regele Carol II. coboară cu vâgvar urmat de Marele Voevod Al. I. Al. Iulian Mihai și A. S. R. Principele Nicolae. Dl. director ministerial Șerban salută pe Suveran apoi dl. Dr. Raicu îl oferă tradiționala pâine și sare. După ce trece în revistă compania de onoare Suveranul trece în salonul unde este întâmpinat cu un buchet de flori înmănat de o elevă a școlii normale din Arad.

Se formează apoi cortegiul regal potrivit protocolului care străbate bulevardul Ferdinand și Regina Maria, până la Catedrală. Mulțimea aclamă în delir trecerea familiei regale.

La Catedrală.

La Catedrală P. S. S. Episcopul Grigorie al Aradului întâmpină pe Suveran la intrarea în Biserică cu sf.

Cruce. Înainte de începerea serviciului religios P. S. S. episcopul Grigorie rostește următoarele:

Sire,

Imensa dragoste către M. Voastre, ce svăcnește cu mare căldură din sufletele tuturor Românilor, svăcnește și din sufletele noastre cu căldură mai mare decât a razelor solare, fiindcă iubirea sufletească nu poate fi întrecută de nici o comoară.

Cu un sentiment de profundă alipire V'au însoțit toți Românii dela leagăn și până azi și suntem fericiți că din clipa în care pe aripile păsarelui măestre a-ți descus pe pământul moșilor și strămoșilor, a-ți reînsoțit românismul prin muncă și adevăr și înțelegerea patriotismului înalt, făcându-ne să înțelegem că luptând pentru cel mai înalt idealism românesc luptăm împotriva materialismului și pesimismului, căci materialismul nu este altceva decât o neîncredere ce duce spre căutarea celor materiale.

De aceea Biserica mea, care propagă alipirea către M. Voastre, este fericită să Vă poată primi ca pe cel mai înalt și măreț exemplu al idealismului și după datina cum Romanii doreau noului Cesar: sis major Augusti melior Traiani (să fii mai mare decât August și mai bun decât Traian). — Vă dorim să întreceți în mărire și glorie pe gloriosii înaintași ai M. Voastre spre fericirea Românismului.

Să trăiți Sire!!

Răspunsurile au fost date de corul Armonia sub conducerea dlui Ath. Lipovan.

La Reg. 1 Roșiori „Mareșal Al. Averescu”.

Dela Catedrală cortegiul regal urmează acelaș drum până la gară și de aci la Reg. 1 Roșiori, unde întreaga trupă aștepta în caren în jurul troiței ridicate în memoria eroilor roșiori morți pe câmpul de luptă. După ce trece trupele în revistă Suveranul ia loc în tribuna regală până se oficiază de către pr. Gheorghiu sfințirea troiței. După acest scurt serviciu religios dl. comandant al Reg. 1 Roșiori colonel Georgescu rostește următoarea cuvântare:

Majestate,

Astăzi regimentul 1 roșiori „General Averescu” sărbătorește jubileul de 75 ani de existență.

Respectuos mulțumim Majestății Voastre, pentru marea cinste ce ne-ați făcut-o, patronând această măreață zi.

Noi avem sădită în inima noastră, cea mai nobilă datorie, jertfa pentru rege.

SCURT ISTORIC

În urma dezbaterilor adunării extraordinare din Muntenia dela începutul anului 1830, sub președinția generalului Kisseleff, se creiază pe lângă fiecare din cele două polkuri de infanterie câte un divizion de cavalerie și'n această organizație rămân până în anul 1856, când sub cămăcănia prințului Alexandru Ghica, se înființează primul regiment de cavalerie cu numele de regimentul de lăncieri, încredințându-se comanda colonelului Odobescu Ioan, mare spătar. Din acest regiment a ieșit l-ul de Roșiori, a cărui vechime începe a decurge adevărat din anul

1856, când pentru prima oară găsim escadroanele dela 1830 întrunite sub o unitate bine distinctă.

Odată cu unirea principatelor noi reforme se introduc în armata națională.

Înființându-se un regiment de lăncieri în Moldova, regimentul din Muntenia ia numele de regimentul 2 lăncieri, primind la 1 Ianuarie 1863 noul standard, cu marca Principatelor-Unite. Sub glorioasa domnie a prea iubitului Vostu Unchiu, în anul 1868, promulgându-se legea pentru organizarea puterii armate, prin ordinul de zi pe oaste nr. 240 din 11 Noemvrie acelaș an regimentul 2 lăncieri ia numele de regiment de călărași. Prin decretul din 25 Octomvrie 1870, se hotărăște ca toată cavaleria permanentă să ia numele de roșiori, în amintirea Roșiilor lui Mihai Viteazul.

Regimentul de călărași din Muntenia ia numele de l-ul de roșiori, nume păstrat până în ziua de azi.

Sub glorioasele domnii de fericită și mândră aducere aminte a Regelui Carol I și a Regelui Ferdinand I, stindardele regimentului I de roșiori au strălucit cu cinste în luptele dela Teș, Gorni-Dubnik, Rahova Plevna, Vidin, din războiul pentru independența țării românești, apoi la Vratza și Orhania în inima Bulgariei, unde s'a adus pacea în suflul războiului. În războiul pentru întregirea neamului, l-ul de roșiori și-a dat din plin tributul său, începând cu Dunărea, apoi la Oituz, București, Ciorani, Coda babei, Dealul Mărăștilor, Mărășești, Mezotur, udând din belșug pământul sfânt al țării cu sângele călăreților săi.

Prin înaltul decret nr. 1319 din 10 Mai 1927, Marele și Gloriosul rege Ferdinand I numește cap al regimentului I roșiori pe generalul de corp de armată Alexandru Averescu, ca o răsplătă către colaboratorul său, învingătorul dela Mărășești.

Stindardele de azi evocă jertfele camarazilor de ieri și încălzesc sufletele celor ce servim cu credință neclintită, asigurând pe Majestatea Voastră de aceeaș hotărâre de jertfă, de care sunt adânc însuflețite toate regimentele mândrei și puternicei Voastre armate.

Medaliile, de 25 și 40 de ani, cu cari ați binevoit a împodobi drapelul regimentului sunt și vor fi simbolul jertfei și al dragostei, care să crească puternic în suflul tuturor acelorora ce vor avea cinstea să servească pe Majestatea Voastră, în regimentul I roșiori.

Apoi dl. colonel Georgescu oferă Suveranului un album cu istoricul regimentului.

CUVÂNTAREA D-LUI MAREȘAL AVERESCU

Sunt 25 ani de când la Galați s'a serbat o jumătate de veac de existență a regimentului în prezența Regelui Ferdinand, pe atunci inspector general de cavalerie și prinț moștenitor.

Păstrându-mă în cadrele aspirațiilor de atunci, am spus că regimentul acesta își va face datoria atunci când neamul îl va chema la împlinirea visului său milenar. La fel, azi pot să spun că acest regiment și întreaga armată își va face datoria, menținând liniștea de care are voie domnia M. Sale.

Sunt fericit că pot să port toată viața uniforma acestui regiment și strig să trăiască Regele, trăiască cavaleria română.

Discursul M. S. Regelui

Sunt fericit de a putea fi azi în mijlocul acestui fainic regiment, care își serbează al 75-lea an dela crearea lui.

De fapt, cavaleria noastră este cu mult mai veche. Ea datează chiar dela înființarea oștirii noastre. Dar ca unitate aparte, ea datează cu 75 ani în urmă dela ziua

ce serbăm azi. Sărbătoare de biruință, sărbătoare de credință, sărbătoare pentru trecut, dar și sărbătoare pentru viitor.

Istoricul acestui regiment, jertfele sale glorioase în două războaie sunt atât pentru Suveran cât și pentru țara întreagă o încredințare că întreaga cavalerie va ști să-și facă datoria.

Cu acest gând, cu această încredere în armata noastră, strig: Trăiască regimentul de roșiori, trăiască cavaleria română! Ura!!

Defilarea

Dl. Mareșal Averescu luând comanda defilează în fruntea regimentului ce-l poartă numele. Ținuta trupe și modul defilării a fost la înălțime. Nici-o greșală, nici-un pas greșit nici-un soldat nelalocul lui, putându-se ceti în fața fiecărui mândria vitejei trecutului și încrederea în viitor.

Desfășurarea serbării.

După defilare Suveranul urmat de Măria S. Voevodul Mihal, A. S. R. Principele Nicolae, dl. prim-ministru Iorga, P. S. S. Episcopul Grigorie, de întreg corpul ofițeresc și sulta regală străbate cărarea cazărnil până afară la câmpul de exerciții unde avea să se desfășoare programul serbării. M. S. Regele discuta vesel cu cei din jur și în această atmosferă creiată de apropierea regească de poporul său se vedea contopirea sufletului poporului cu dinastia.

Câmpul de exerciții a fost frumos aranjat iar loja regală bogat împodobită.

Programul exercițiilor a fost executat cu multă abilitate, exatitate și siguranță. La sărituri peste obstacole au luat parte locotenentii: Nedan, Chiriță, Verescu, Marinescu și Neacșu și sublt. Balf și Balasa toți distingându-se ca admirabili călăreți în special Lt. Chiriță părea a fi trăit toată viața sa pe cal. Tot dl. Lt. Chiriță a condus voltjele cu 6 cai și 14 soldați și Tandemul unde au luat parte și dnl. lt. Pădureanu, Nedan și Verescu, cum și caruselul de 4 grupe a câte 3 ofițeri.

Dl. Lt. Chiriță a izbutit a ne da în voltje un mic circ al soldaților călări în tandem ne-a făcut dovada abilității călărețului în conducerea calului înaintat combinând figuri admirabile cu toată jena calilor neobșnușiți cu culorile roșilor și umbrelor cucoanelor cari înaintează prea mult în aripa dreaptă a logei regale. Caruselul prin culorile deosebite ale uniformelor a plăcut, mult, publicul preferind însă uniforma roșilor, care ar fi bine dacă s'ar adopta iarăși.

Multă abilitate, coraj și îndemănare au arătat reagații și teteriști la punctele respective din program: sărituri, capete și inele și scrima călare. Un alt punct de senzație și admirat în special de Măria Sa Marele Voevod Mihal a fost grupul celor 9 cazaci mai ales momentul culcării și sculării calului. Felicităm pe dl. căpitan

(Continuare din pag. 5-a)

trenor al cărui nume regretăm că ne scapă.

Programul se termină cu evoluția cu mitraliere care a făcut să tremure sufletele publicului neobișnuit cu manifestări războinice cari fac să tremure pământul sub picioare.

S'a dovedit că la Reg. I. Roșiori din Arad se muncește cu multă dragoste față de tron și Țară că acolo se găsesc multe elemente de valoare între ofițeri și soldați și că disciplina domnește pretutindeni. Suveranul prin felicitările și mulțumirile adresate dlui comandant col. Georgescu a răsplătit cu prisosință bravul și vechiul regiment I. Roșiori.

Banchetul.

La ora 1³⁰ s'a servit un banchet dat de primăria orașului în sala Palatului Cultural. Ținem să exprimăm admirația noastră față de modul cum s'a aranjat acest banchet. Primăria n'a cruțat nici-o jertfă în a satisface toate clasele, toate naționalitățile și categoriile cetățenilor ei. Restaurantul „Dacia” și „Orășenesc” a fost la înălțime în servirea menu-ului. Muzica reg. 93 infanterie a prezentat un program bogat variat și bine executat.

TOASTUL DLUI PRIMAR Dr. RAICU:

Sire,

Pronia cerească ne-a adus nemărginita fericire de a vedea azi în mijlocul nostru pe Majestatea Sa Regele Țării, între aceste vechi și istorice ziduri ale Aradului, de al căror trecut sunt legate pentru vecinicie atâtea fapte mari, cari au contribuit în mod vrednic la înălțarea ideii de libertate și la înfăptuirea Unirii noastre, a tuturor Românilor.

Interpret al celor mai profunde sentimente de supunere, de dragoste și de admirație, Vă prezint omagiile populației de aci, asigurându-Vă, Sire, că locuitorii acestui oraș hotărăși la un devotament neclintit vor rămâne strâns uniți în jurul Tronului și al Majestății Voastre, căutând să conlucreze cu modestele lor forțe la coordonarea raporturilor de Stat și la cimentarea temeliei Țării și al Neamului Românesc.

Sire,

Aci în orașul Arad V'a salutat azi cu entuziasm și sinceră iubire o populație, care Vă păstrează cu sfîntenție amintirea încă din anii, când visul nostru era numai vis. Era în anul 1914 la 9 August, când în drum din străinătate spre București, Majestatea Voastră poposind aci în orașul nostru V'a întâmpinat cu glasuri de urale românești și flori un mănunchi de inimoși români localnici.

Prezența de numai câteva ceasuri aci, a Majestății Voastre ne-a fost ca un balsam tămăduitor pe rănile deschise. V-am urmărit atunci cu gândul sacru al revederii și întăriți în credință n-am încetat a împleti coroana nădejilor noastre.

Azi, între noi a doua oră dela Unire și de întâia dată ca Rege al României Mari, Sire, aceasta populație din Arad face aceeași confesiune de credință și supunere, pe care a făcut-o Ilustrului și Gloriosului Vostru Părinte, Regelui Ferdinand I, cu ocazia augustei sale vizite la Arad. Se bucură aceasta populație din toată inima, că și vede astăzi Suveranul ei iubit, pe care l-a avut bine păstrat în inima sa și până la 8 Iunie 1930, și nici o dorință nu-i este mai mare decât a-l vedea mereu în mijlocul ei.

Sire,

Populația orașului Arad fără deosebire de naționalitate și religie trăiește azi aci în cele mai bune raporturi și în o perfectă armonie, făcându-și un crez din cuvintele de mare însemnătate pentru Țară și de o adâncă pătrundere spirituală, rostite în anul 1920 la Cluj de Majestatea Sa Segele Ferdinand I.

„Dacă idealul nostru sfânt — a zis marele Rege Ferdinand — a fost înfăptuit în mare parte, ne mai rămâne a duce la îndeplinire transformarea și consolidarea internă. Fără patriotism curat, fără muncă încordată, fără respectul de ordine și autoritate și fără credința în Dumnezeu nu se poate îndeplini nimic mare”.

Încălzită de aceste cuvinte, populația orașului Arad este pătrunsă de un patriotism curat, continuă o muncă încordată, respectând ordinea și autoritatea și rămâne cu credința în Dumnezeu. Mai ne este dat, nouă, celor dela acest capăt al Țării, datorită sfântă de a veghea fără prihană și în tot timpul la păstrarea acestui pământ scump plămădit cu lacrimi și sânge, și să fim santinela credincioasă a Majestății Voastre.

Părtași ai marilor înfăptuiri istorice, ale Unirii, ni se impune nouă, celor din Arad, din orașul înscris în marea carte a neamului, din orașul de unde au pornit toate mișcările premergătoare evenimentului dela 1 Decembrie 1918, să facem zid în jurul Tronului că păzindu-l să păzim Țara la a cărei temelii zac nesfârșite morminte de eroi ale fraților legați nu numai prin sânge, ci și prin suferințele comune.

Aci, Sire, iubirea față de Rege și Patrie și-a săpat temelii adânci și populația Aradului vede în suveranul ei pe înaltul său tovarăș, ocrotitor și nedeslăp. Legături seculare ne-a deprins a ne lega soarta noastră de aceea a marilor Voevozi și ne-a învățat a suferi și nădăjdui cu ei.

Sire,

Orașul Arad va rămâne un supus credincios, care Vă va urma în toate faptele și va colabora vrednic de trecutul său la întărirea neamului pentru ca să puteți împlini rolul nostru important la poarta Apuseană.

De aceea în numele populației orașului Arad și încurajat de cele mai frumoase nădejdi,

ridic acest pahar în sănătatea Majestății

Voastre, în a Măriei Sale Mihai Mare Voevod de Alba-Iulia, a Alteței Sale Regale Principe Nicolae și în sănătatea întregii Dinastii.

Odată cu mine în aceasta clipă populația Aradului strigă într'un singur glas:

Trăiască Regele, Trăiască România!

Răspunsul M. S. Regelui.

Pentru Mine e o mulțumire să vin pe aceste meleaguri și primirea ce Mi-a făcut populația mi-a umplut inima de bucurie.

Aradul înseamnă foarte mult în istoria neamului nostru. Aradul prin luptele ce le-a dat pentru triumful cauzei românești a deschis drumul prin care în 1918 s'a înfăptuit idealul nostru de veacuri, în aceasta cetate a Aradului a fost totdeauna o conștiință națională ce nu s'a desmințit niciodată. Aradul care a avut de suferit își vede cimentată vechea credință. Azi ca Suveran al al neamului înfrățit pe veci, vin cu sufletul înălțat, îmbrățișând pe toți de orice naționalitate și credință ridic paharul îndemnând pe toți la solidaritate națională.

Plecarea Suveranului.

După Banchet M. S. Regele însoțit de Marele Voevod Mihai și A. S. R. Principele Nicolae a făcut o plimbare cu automobilul prin Cetate de unde a mers direct la gară. Suveranul și auguștii oaspeți au părăsit gara Aradului la ora 16¹⁰ în aclamațiunile multimii.

Cetatea.

Ofițerilor Reg. 93 Arad.

Eu te-am văzut cetate, clădită'n răsărit
Pe un pământ ce alți, stăpâniți erau...
Mugea cotind la vale, tot tulburatul Mureș
Când mii de robi, gemind, din lut te ridicau...

Cu ziduri groase, cu bolte subterane
Ei te văzură veșnic, o strejă'n Răsărit...
— Aci crescut-a gândul, blestemului din urmă
Și crima meditată, aci a tresărit —....

Ei te-au dorit într'una, cetatea biruinței
Orbiți de cuceriri, și stăpâniți de ură!...
O! vrut-au ei; dar vulturul strejer credinței lor,
S'a prăbușit, isbit, de stânca cea mai dură!...
Arad, 25 Iunie 1931.

Poșescu P.—Olt.
Sublocotinent

PARDEȘILE și HAINELE de PRIMĂVARĂ
N. 148 2—10
le vopsește și curățește

str. Brătianu No. 11 KNAPP str. Episcopul Radu
Întreprindere cu cele mai moderne instalații de gaz și electricitate

Reformhouse.

Sunt un adept convins al ideii reformei în modul nostru de nutriție nu corespunde cerințelor de viață actuală. Consumul necumpătat al cărnurilor și alcoolului slujește doar spitalelor și cimiteliere. În marile orașe apusene restaurantele vegetariene sunt ceva trecut de moda și la ordinea zilei. În Arad a luat naștere un astfel de restaurant de abia acum prin inițiativa doamnei Benea. Pentru cei cari cunosc acest nume, nu mai este o înflăcărată propagatoare a ideii de reformă în mentalitatea și în viața omului, iar restaurantul „Reformhouse” deschis de domnișoara în strada Alegha, nu urmărește profitul, ci să ajute la îndemână adeptilor vegetarieni bucătărie sănătoasă și ieftină.

Este un restaurant mic, dar din clipa intrării rămâi foarte impresionat de interiorul cu multe și bun simț aranjat. Totul slujește unei idei. Tapetele de un verde discret reprezentând fructe și flori; mesele albe; fețele de masă și șervetele un alb imaculat; vasela, tacâmurile stăgătoare de curățenie; toate impresionează în suflet o liniște binefăcătoare un aer de pace, bunăvoință și încredere — un apetit solid.

Mâncările sunt delicioase gătită cu o cantitate și — ceea ce înțeleg astăzi — foarte ieftine în raport cu prețurile și restaurantele unde se mănâncă carne.

Suferinșii de stomac, ficat, reumatisme arteroscleroză au în acest restaurant de unde sunt siguri că nu vor pleca nevoiți să-și administreze hapuri de desintoxicare. Restaurantul este deopotrivă recomandabil pentru cei perfect sănătoși.

Iar pentru ca aceste însemnări să nu fie bătute ca o reclamă, țin neapărat să declar, că sunt scrise de un om binecunoscut al cărții „Taina mulțumirii”, drept omagiu adus fetei și inițiativei a doamnei Benea.

Cetatori, răspândiți „Aradul”

Deștepți și naivi.

(18)

(roman)

de: T. Cristea

Preasfințitul Gherontie chemă pe teolog în palatul episcopesc, îl puse să-i povestească cu deamănuntul toate cele întâmplate, apoi termină audiența astfel.

— Prieten bun am fost cu fiertatul unchiul tău. Și spus este, că pe lângă stăpân pătrunde și câinele la ospăț. Dar prea îți faci de cap, fătul meu. Și iată am ajuns să văd, că nici popla nu-l de tine, nici tu nu ești de pople. Să te duci fătul meu la cătănie, că de cătănie ești și acolo s'au fericit toți nebunii!

Stăruințele dascălului Tovie, om sărac cu zece prunci, îmbunară însă lărași inima preasfințitului Gherontie și după o săptămână Voicu fu reprimat în seminar, iar acum când călătorea acasă de vacanța Crăciunului, împlinea patru luni de teologie și cunoștea cu deamănuntul toate troparele celor opt glasuri.

Când se opri trenul în stația Poeni ovarășii de drum se despărțiră în plin

chiot. Se auzeau mai ales promisiuni și dintr-o parte și din altă parte:

La revedere la petrecerea pe a doua zi de Crăciun!

Era obicinuita petrecere „împreună cu dans până în zorii” care aduna în fiecare an pe intelectualii din „Poeni și jur” în sala cea mare a birtului Boul roșu.

Voicu se coboră din tren fără bucuria acea mare pe care o simțea în alți ani când venea în vacanță acasă. În gara Poeni nu-l mai salutau nechezatul telegrafilor iuți și spumoși ai părintelui Grigorie, căci prețul lor acoperise cheltuieli multe. Privi în jurul stației, dar nu-l aștepta nimeni. Era întâia oară când nu era așteptat. Se simți părăsit și își șterse grăbit lacrima care îi brăzdă obrazul. Tresări. Apoi își luă curaj. Nu, nu plângea. Erau lacrimi pricinuite de suflarea tăioasă a gerului. Porni singur, cu geamantanul jerpelit subsuoară și încercă să se gândească la lucruri vesele. Dar

icoanele din timpul altor vacanțe, pe cari vrea să le alunge, stăruiau să se infigă în atențiunea lui. Sania spoită în verde cu blănuri și otavă la picioare cari îi fuseseră atât de dragi...

În Gruin la poarta casei îl aștepta Bendeguz. Căinele credincios îl simțise de departe și scăuna fericit, gudurându-se, sărind cu labele pe umerii prietenului și făcând ștăfeta dela poartă la casă în lătrături vesele.

Dascălul Tovie nu era acasă. Mama ca orice mamă, îl primi voioasă, dar frații și surorile îl priviră cu oarecare nepăsare amestecată poate cu dorul de a vedea mai curând ce ascundea în geamantanul acela pe care nimeni nu îl luase de sub braț. Voicu trăise departe de ei într'un mediu de bogăție invidiată chiar și de frații și surorile sale.

Veni și găzdărita părintelui Grigorie. Imbrățișă pe Voicu cu o explozie de dragoste prefăcută:

— Puiul mamei, bine te-a adus Dumnezeu, bine ai venit.

Îl luă geamantanul și îl conduse în camera cea faină, camera pe care o stăpânea ea de când se mutase dascălul Tovie în casa părintelui Grigorie.

Acum lângă cuptorul de fier de flacăra, începu să plângă și să jalească.

— Cum ne-a bătut Dumnezeu amândoi, dragul mamei, cum am streini în casa și în averea uncat. Trebuia să stăpânești...

Voicu n'avea încă anii să patimile omenești. N'avea de unde ști, că în cuvintele dulci adese se ascund intențiuni dușmănoase. Găzdărita suferea într-adevăr că nu era singură stăpână acolo unde o bîcnuise să stăpânească numai un sfert de veac. Și din suferința Teo revărsau cuvinte pătimase căruia le era greu să aprindă simțiri în fluturii fraged al tinărului nedeșteptat. Bătrâna găzdărita își temea gostea copilului pe care îl creștea se temea ca mama lui adevărată nu l-l răpească și teama aceea făcea să și invenneze spusele cu în dosul cărora plutea intriga. Pe altă parte mama lui Voicu, femeie dar trudită cu necazurile ei, și nu putea să facă deosebiri între cel zece băieți și fete, căci ei pună vre-o apărare atacurilor totu-

Pentru pâine.

Se impune imperios chestiunea existenței, odată ce ai eșit din banca celui. Elevii cu diploma de bacalaureat, rămași dela universitate din lipsă de bani, sunt siliți a-și căuta ori serviciu, unde sunt răsplătiți, pentru o muncă măcinătoare de nervi, cu un salariu redus la minim, sunt veșnic canași de un șef neînțelegător și deosebit de nemulțumit, iar ca funcționari de stat și victimele curbei de inflație.

Se vor întreba mulți, și cu tot dreptul, că de ce toți elevii, cari au terminat liceul, trebuie să se vâre numai la universități? De ce, din acei cari nu caută — o parte — și alte meserii, de ex. meseriaș, industriaș? Situația de azi, această întrebare e absurditate. La foarte mulți lipsește capitalul, apoi orice întreprindere, comerț sau meserie e foarte riscantă. Dacă nu vrei să te expui unui faliment imediat, după foarte puțin timp vei fi nevoit să renunți la brevet. Nu uitați aici că logica acestor elevi, aprovizionată cu iluzii, e cam în felul acesta: că se nu iau eu un oficiu la Stat, la vreun avocat — în cazul când poate intra la universitate — lucrez ore de birou, la finele lunii încasez salariul și încolo n'am grije de nimic.

Natural, deci, că mulțimea elevilor care au scăpat de licee, se gândesc numai la universitate. Majoritatea așteaptă cu nerăbdare momentul sfârșitului să poată pune la cale să se ducă la un serviciu. Cei mai mulți din ei se duc la medicină, restul la teologie. Apoi de aici încep greutățile. Nu au banii necesari pentru susținere la universitate, aici trebuie să plătești afară de locuință, căci la cămin nu ai acces decât cei cu protecții — mulțime de taxe și supra taxe, iar dacă nu dispui de bani, zău n'ai ce face nici măcar în preajma universității. Te mulțumești să fi înscris apoi, să ai o viteză care variază între 25—60 km. pe oră, cu capul plin de iluzii de plăceri spulberite, acoperite cu un postav roșu care nu are altă menire decât a exalta pe unele domnișoare naive, care studentul (?) respectiv vâd un sezeu, iar domnișorul incurajat astfel,

de succesele beretei roșii, se umflă în pene ca un curcan.

Sunt — pușini, ce e drept, — cari totuși reușesc a obține bursă la căminuri, la facultate, aceștia, nu toți, merită în parte acest favor; mulți însă au obținut această bursă prin protecții, și milogeli. Alții se susțin la universități grație unor „mecenas“ creduli în schimburi....!

Concluzia însă e: ai bani reușești, ai protecție, idem, dacă nu ai calitățile acestor: salutare. Studenții deci se împart în două mari categorii. Prima o formează acei studenți, cari sunt sărmani, lipsiți de mijloace materiale, sunt siliți a sta acasă și lucrând în vre-un birou să studieze așa. Căsim printre aceștia puteri de muncă și voință tare, ambiția și dragoste pentru studii. Aceștia în cele mai multe cazuri se ridică prin propriile lor puteri și se disting de ceilalți prin foarte multe însușiri bune.

Categoria a doua e în tocmai ca nevertebratele din zoologie sau hidrocarburele din chimia organică. E foarte întinsă, foarte variată și pestriță. Aceștia sunt studenții leneși, mândrii că poartă numele de studenți, lipsiți de orice dragoste de muncă, se nizuiesc spre universitate, dar toți hoinari. Acești trântori inundă toate oficiile, expulsând pe nenorocitul acela care își caută acel oficiu pentru a obține banul necesar taxelor școlare. Lor le trebuie salariul acela pentru articole de lux, pentru eleganță, birt și cinema etc. Nici dintre aceștia însă nu obțin toți serviciul căutat, apoi se angajează de reporteri la centralele de calomnie, își bat joc de acei studenți, cari retrași, se supun la o muncă grea, istovitoare de birou, ca să-și câștige pâine: ah, uitați-vă la el, cu diplomă de bacalaureat și-și roade coatele într'un birou uitat de Dumnezeu. Acești tâmpiți cari își acoperă proslă din cap cu un chipiu roșu, având drept insignă o balanță, constituie un obstacol serios pentru aceia cari ar munci cu toată dragostea. Inchipuindu-și, — prin protectorii lor — că stau pe culmea „trapezului de aur“ formează râia care va cuprinde încetul, cu încetul întreg tineretul laborios, înecând tot zelul pentru dragostea de carte.

Din categoria a doua a studenților

Veniți la Ghețarul dela Scărișoara!

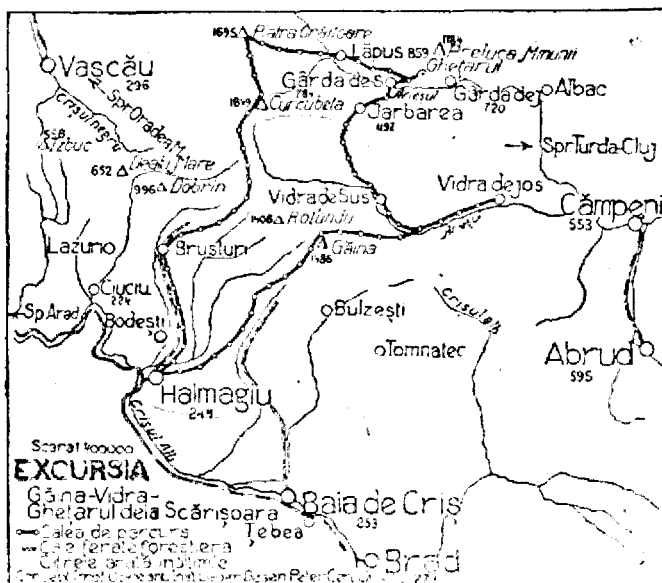
Plecăm din Hălmașu, Marți în 30 Iunie, la orele 2 d. a. Scoțând bilet de tren până la băile Vața, oricine are la reîntoarcere călătorie gratuită. Cu Bihoreni ne întâlnim Miercuri seara, la stănele din Gruul Dumii.

Elevi, studenți, profesori, cât și alți intelectuali din regiunea șesoașă a granitelor de vest, găsesc condițiuni ideale de reconfrontare fizică și spirituală, întreprinzând excursii în masivul Bihorului din Munții Apuseni.

Cumpăna apelor, din Găina (1486 m.), peste Cucurbeta (1848 m.), spre Piatra Grăitoare (1659 m.), deschide

excursioniștii ce cutrieră munții Bihorului, din care însă, durere, prea puțini români fac parte, căci intelectuali noștri în încă tot la masa de cafea, idealul rusticului prea de curând parvenit.

In anul acesta, Asociația de Turism din Arad aranjează întâia excursiune

în tinse priveliști asupra platurilor bihorene și ale Motilor, de un pitoresc fără seamăn. Coborând din golurile de munte, prin codri și silve de brazi cu poeni imaculate, dăm de văi înguste cu pârâe cristaline ce se sbat amarnic între pereții țărnișilor înăbușiți de o vegetație exuberantă. Peșteri numeroase, ca cea de gheață eternă dela Scărișoara; izvoare bogate, ca cel intermitent dela Isbuc; defileuri mărețe; canioane; cascade, căldări de apă străvezie și peste tot o atmosferă ozonată; întâlnim la tot pasul în această lume patriarhală, neatinsă încă de flagelul civilizației a tot profanatoare.

Abia descoperite aceste frumuseți naturale, tot mai dese sunt taberile de

vor rezulta indivizi, cari vor da naștere unei nesfârșite serii de ași străluciți la fâlcoeni și găetani. Mă miră numai faptul că ilustrii decani dela universitățile noastre nu-și dau seama de aceasta.

Soimul Negru.

in Munții Apuseni, vizitând Ghețarul dela Scărișoara. Plecarea din Hălmașu va fi Marți în 29 Iunie la orele 2 d. a., adică după sosirea trenului, care pleacă din Arad, dimineața la orele 7³⁰. Excursiunea va dura 5—6 zile. Fără nici o taxă, pot participa elevi, studenți și intelectuali. Informațiuni servește primăria din Hălmașu.

Scoateți bilet de tren până la băile Vața, vă coborâți însă în gara Hălmașu. La reîntoarcere, treceți pe la Vața, vizitați biletele la gară și puteți călători cu același bilet îndărăt.

Intrucât se va forma o societate de excursioniști și din Bihor, aceștia plecând din gara Vascau, ne vom întâlni cu dâșii Miercuri seara la stănele din Gruul Dumii.

Bihoreni vor trebui să sosească în Vascau, Marți seara, și să plece la munte, Miercuri de dimineața.

Traian Mager

prof. v-pres. Asociației de Turism, Arad.

găzduirii. Copii îl considerau pe Voicu ca pe un fel de strein, căci se aseamenea prin școli și abia îl cunoșcuseră. Ba în marginea priceperii Voicu era indiferent și pentru părerea lui, că Voicu nu cunoșcuse lipsa, nu știa ce înseamnă coaja de măr lat. La rândul lui, Voicu se simțea răpătat din moștenirea unchiului Grigorie și găzduirea avea grijă să-l înțelească zi de zi această credință. De când între Voicu și părinții lui se crease o atmosferă, care îl făcea să se simtă tot mai izolat, mai părăsit. El vrut să plece undeva departe, unde dar, să nu mai fie cu al său. Teologia nu-l plăcea. Nu simțea nici o atracție pentru viața de preot și gândea cu groază, că ar putea ajunge să se îngroape într-un sat între bolaci și prescuri, bolborosind pe nas ropărele de înmormântare și închinând la clopotarul și cantorul în altar stilizată cu rachiul dela pomeniri. Singur gândul, că nu s'a născut pentru o viață lipsită de scop. În sufletul lui s'a arde scopul, dar nu sosise încă vremea să-l poată conduce.

Umilită de a fi renunțat la visurile lui

o simțea mai ales atunci când se întâlnea cu Grațiana. Pleca ochii și nu mai îndrăzne să-i vorbească. Se simțea prea neînsemnat pentru clasa socială din care făcea el parte.

Oamenii de duzină nu se deosebesc prea mult de dobitoace. Pe unii și alții îi poartă în viață aceeași instinct: foamea. Sălbăticiunile cutreieră codrii și munții mereu alungate de același instinct. Călele își gudură coada nu în semn de credință ci ca avans de recunoștință pentru ciolanul pe care îl nădăjduiește. Oamenii învățați în școli nu pentru ca să fie mai deștepti, ci ca să-și asigure ciolanul mai bun. Toate ființele se supun vremurilor și foamei. Aceasta suverană stăpânitoare a lumii de umplutură înseamnă făgașuri pe cari bleții oameni le urmează fără știrea lor. Aceasta-i legea celui de duzină, celui pe care îl stăpânește trupul, celui care n'are trebuință de ideal și merge supus spre ținta pe care dinainte i-o scrie stomacul. Legea fericiților ruși cari învață ușor, iau premii și reușesc să facă strălucite cariere; legea oamenilor pe cari societatea îi consideră stâlpi ei.

Dar mai este și altă lege: legea celor cari ies din rândul umpluturilor legea celor, cărora le-a sădit Dumnezeu în suflete o foame mult mai mare, mai presus de foamea burții: foamea creierului, foamea sufletului. Cantitatea foamei își etajează gradățile spre necunoscut și dacă cel ros numai de foamea stomacului nu întâmpină greutăți prea mari și își găsește fericirea aproape, cu cât mai mult germen de diferențiere se ascund în sufletele celorlalte, cu atât mai spinoasă și mai anevoioasă este cărarea lor, căci vor trebui să orbecăiască de multe ori și în multe direcții până când vor reuși să iasă la liman lumina ascunsă căreia trebuie să i-se supună în viață.

Și Voicu era dintre aceștia. Avea să se împledească de multe ori, avea să suspine adeseori în cântarea sfintei pe care ar fi vrut-o descătușată de toată pierzania intereselor ordinare.

Crăciunul trecu fără evenimente deosebite. În sfârșit, a trela zi de Crăciun Voicu găsi prilejul să mărturisească dascălului Tovle, că s'a hotărât definitiv să nu se mai întoarcă la teologie.

— Și ce vrei să faci?

— Votul pleca în România la o școală de belearte sau la un conservator.

Dascălul Tovle se gândi cu durere, că nu erau bani. Nici pentru teologie, nici pentru altele. Nici chiar pentru un pașaport. Las'că tot nu i-ar fi eliberat autoritățile lui Voicu pașaport. Prea era deochiat în ochii unguirilor.

Și cum dascălul Tovle era din fire fatalist, dar chiar dacă n'ar fi fost fatalist ce ar fi putut face dacă nu erau bani, se gândi, că are grijă bunul Dumnezeu de toată lumea și lăsa totul în voia sorții, fără să-și certe copilul și fără să-i facă reproșuri.

Voicu se simți ușurat și se gândi cu bucurie, că are să-și facă ei rost de bani și o să plece în țara visurilor lui. Veselia lui se menținu și în seara petrecerii intelectualilor din Poeni și jur, când pentru cea din urmă oară înveseli cu declamații și năsbății toată societatea. Iar spre zina cuprins de o întristare neînțeleasă beu pentru prima oară cu intențiunea să-și uite gândurile să se îmbete, beu rachiul tare și petrecu până la ziuă în tovărășia bețivilor.

(Va urma).

INFORMAȚIUNI.

Calendarul săptămânal

Iunie Iulie		are 31 zile		Cuptor.
1931.	Calendarul Iulian	Calendarul Greg.	Soarele	
Zilele săpt.	Indreptat		răsare apune	
Dum. IV. d. Rusali, Ev. dela Mat., c. 8, gl. 3 a inv. 4. „In vremea aceea intrând Isus in Capernaum...“				
Dumin.	28 Aduc. m. Ciril și Ioan	Leo papa II.	4.55 9.10	
Luni	29 (†) Sf. A. Petru și Pavel	(†) Pet. și Pav.		
Marți	30 Soborul s. Apostoli	Leontinus	schimb.	
Mercuri	1 SS. Cosma și Dam.	Teobold		
Joi	2 Vestm. Preac. p Juv.	Cer. Mariei	noros,	
Vineri	3 M. Iacint, p. Anotolie	Heliodor	schimb.	
Sâmbătă	4 P. Andreiu. s. Ciprila	Uldarich		

□ Demisia dlui Iuliu Maniu. Senzația politicii noastre interne din ultimele zile, este fără îndoială demisia domnului Maniu dela prezidenția partidului național-țărănesc. Demisia a fost adusă la cunoștința publică zilele trecute, prin scrisorile dlui Maniu către dnii Mihalache, Madgearu și Vaida. Demisia nu are nici un motiv aparent, însă din cuvintele dlui Maniu: *actualmente nu sunt necesar vieții politice*, cuprins în scrisoarea către dl Mihalache, pe care l-a și încredințat cu conducerea partidului, reiese că în partidul național țărănesc sunt oarecari disensiuni și neînțelegeri pe cari dl Maniu nu le poate stăpâni. Presa din capitală comentează această demisie în diferitele chipuri, unii cred că e numai un joc de tactică a fostului președinte, alții că dl Maniu nu se mai bucură de încrederea suveranului și așa mai departe. Indiferent de aceste comentarii cert e că prin plecarea dlui Maniu dela prezidenția partidului național-țărănesc, partidul a primit o lovitură grea, în fața căreia e complet dezorientat. În legătură cu această demisie se vorbește și de plecarea dlui Valda, Cicio-Pop și Vlad. Până acum însă, nu s'a produs nici un fapt care să justifice aceste pronosticuri.

□ Noul președinte al Camerei. În locul dlui A. C. Cuza, fost președinte de vârstă al Camerei, a fost ales dl profesor universitar **Dumitru Pompeiu**. Dsa este, pe lângă un strălucit profesor de matematică, și un distins intelectual. Sub conducerea sa, credem că debaterile camerei nu vor mai prezenta aspectul de bălcu, cu care am fost obișnuiți până în prezent de celelalte guverne.

□ Intreruperea tratativelor comerciale germano-române. Din București ne vine știrea, că în momentul semnării convenției comerciale dintre noi și germani, parafarea s'a amânat pentru o dată care se va stabili ulterior. Amânarea semnării acestui acord, aduce după sine pagube pentru țară, căci germanii imediat după perfectarea acordului, începeau cumpărături de cereale pe piața noastră, făcând prin această ca prețul să mai crească. Oare guvernul nu-și dă seamă de acest lucru sau e din nou la mijloc mâna ministrului de externe al Franței care nu vede cu ochi buni acest acord comercial?

28 Iunie Expoziția Școlii de Ucenici Industriali Intrarea liberă.

□ Conferință pastorală. Preoțimea din protopopiatul Arad s'a întrunit în ziua de 25 Iunie — Joi — la Arad pentru a participa la obicinuita conferință pastorală anuală prezidată de pâr. prot. tractual Traian Vățian. S'a dezbătut tema dată din partea Pr. Sf. S. Grigorie „Cum își poate asigura preotul colaborarea mirenilor“? S'a ajuns la soluționări reale dând preoțimii un nou impuls de muncă pastorală.

□ Adunare de protest. Preoțimea tractului Arad după încheierea conferinței pastorale s'a constituit în *adunare de protest* contra neglijenței forurilor competente în ce privește salarizarea preoțimii în general și a celei din Eparhia noastră în special. S'au auzit plângeri sincere mai ales din partea celor cu copii pe la școle. Unii nu-și pot aduce copiii acasă, iar alții își pierd anul de studiu din lipsa de mijloace. S'a trimis telegramă dlui prim-ministru și minis. al Cultelor N. Iorga în care se cere o grabnică intervenție. Preoțimea adunată a plecat în corpore la Prea Sfințitul Grigorie, primind și din partea Prea Sfințel Sale asigurarea intervenției sale arhierestil.

□ Docent universitar Dr. Ștefan Albu, șeful Clinicii de Femei din Arad, reîntorcându-se dela congresul de gynecologie din Frankfurt am Main, și-a reînceput consultațiile.

□ Târgul de fete dela Gâlna va fi Duminică în 19 Iulie. Plecarea, Sâmbătă dimineața în 18 Iulie, din Halmagiu, și Vineri din gara Vârfuri cu trenul industrial. Program în numerele viitoare.

□ În atenția Primăriei. În strada Spiru Gheorghe, sunt 2 măcelari, cari în loc să cumpere vitele de carl au nevoie din obor, le cumpără în stradă. Astfel că vitele ce staționează, prin mugetele lor împiedică locuitorii să doarmă, iar a doua oară prin faptul că nu trec pe la obor, se scutesc singuri de taxele primăriei cu toate aceste carnea o vând tot așa de scump, ca și ceilalți măcelari cari cumpără vitele la obor. Cerem să se ia măsuri.

□ Demisionează și Mareșalul Averescu? Presa din țară, în urma demisiei dlui Maniu dela prezidenția partidului național-țărănesc, vântură știrea, că și dl Mareșal Averescu va părăsi conducerea partidului poporului. Știrea a fost desmintită de însuși dl Mareșal Averescu, într'un articol din *Indreptarea*, ziarul său. Tot în *Indreptarea*, dl Averescu propune modificarea Constituției.

Judecătoria Rurală Buteni Secția cf.

No. 958 | 1931.

EXTRACT DIN PUBLICAȚIUNE DE LICITAȚIE.

În cererea de executare făcută de următorul Dr Popper Alexandru avocat în Buteni, în contra urmăriților Trif Ioan și soția sa năș. Farcaș Maria.

Judecătoria Rurală Buteni secția cf. a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna Buteni circumscripția Judecătoriei rurale Buteni, cuprins în cf. a comunei Buteni Nrul protocolului cf. 1315 sub No. de ordine A+1 No. top. (589.590) a, (Intravilan cu casa No. 558) în preț de strigare 15.000 Lei pentru încasarea creanței de 1380 lei, capital și accesori.

Licitațiunea se va ține în ziua de 31 August 1931 ora 11 în localul oficial al Cf. ușa No. 10.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic decât cel al strigării.

Cel cari doare să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar.

Data în Buteni, la 6 Iunie 1931.

Dr. Erdős m. p. Koczka Iuliu m. p.
Judecător: dir. cf.

Pentru autenticitate:
Indescifrabil.

Nr. 1679 | 1931.

PUBLICAȚIUNE.

Primăria comunei Șiria ține licitație în ziua de 29 Iulie 1931 la ora 8 a. m. în localul Primăriei comunale:

1. Pentru furnizarea alor 8 vagoane lemne de foc, esență tare de calitate I. necesar la încălzirea Primăriei și locuinței notariale și

2. Pentru furnizarea alor 10 vagoane lemne de foc de aceeași calitate necesare școlilor primare de stat.

Ofertele închise în plic și sigilate se vor înainta Primăriei până la data de mai sus.

Caetul de sarcini se poate vedea zilnic, în orele de birou la notarul comunal.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 80-110 din legea contab. publice.

Șiria, la 24 Iunie 1931.

Primăria.

Pardesie pâlării de pânză,
spală și calcă, mai bine

TEREZA BUTTINGER

spălătorie cu aburi
Str. Consistorului No. 35
în curte

Prețuri foarte reduse

1-2

Expoziția Școlii profesionale

În localul Școlii profesionale localitate s'a deschis expoziția a școlii. O expoziție foarte reușită ce prezintă lucrările realizate de către elevele școlii în cursul an școlar. Elevele din cl. I. și secția rufărie de sub conducerea Nicolae și secția de croitorie, conduse de D-nele Ardelean și Eliza Pop, aduc foarte multe lucrări, bine executate. Clasele III. — V. expun roase articole de rufărie de corp, multe broderii. D-nei Aurelia Pop îi revine un mare merit în executarea excelentă a obiectelor expuse.

Secția de croitorie a clasei III sub conducerea D-nei Stoichițoiu, claselor IV. — V. conduse de D-nele Maria Munteanu prezintă foarte frumoase rochițe pentru copii și foarte bine executate. Expoziția completată și de o secție de codusă de D-șoara Comșa. Multe lucrările expuse urmează și figurile la expoziția colectivă a școlilor școlare ce va avea loc la București. Între aceste lucrări figуреază o frumoasă față de masă în olandă, poșabil executată.

Școala profesională a fost înființată acum 9 ani din inițiativa Reșetei femeilor române din Arad, fondate condusă de către d-na Exp. Cicio-Pop care arată o deosebită cințudine pentru bunul mers al școlii. Expoziția din anul acesta este dintre cele mai reușite.

Ed. I.

Schimbul aurului pe cel mai urcat
al zilei

Zinner, ceasornicar
bujutier,

Arad Str. Mețianu No. 1.

Repară ceasornice și bijuterii pe lângă o garanție de 2 ani. Verighele de aur, bijuterii diferite ceasornice, cu cele mai efine prețuri.

1-40

2

umbrele primite

cu prețul unela — atâta timp cât
vânzarea cu prețuri sen
țional de efine

Umbrele salvate dela in
le vindem cu preț accep

Marfa noastră este fără
și de cea mai bună cal

TRANSILVANIA

casă de umbrele
(Palatul Fischer Elliz)

Angajăm înouri și reparații

Reclama este
Sufletul Comertului

Binevoii a anunța în interesul Dv. propriu, cât mai curând
stărpirea ploșnițelor și curățirea parchetei la **LOVAS**, A R A D,
strada Dîtuz 111

Fotografii

artistice, inecșionabile, și fotografiile
format carte postală, pregătește cu
cele mai efine prețuri,

Nagy Géza

atelier fotografic, Arad, B-dul
Maria No. 8. vis-à-vis de Prefe